

Teressa ja Janne Juhaninmäki
Felm-Nepal
G.P.O. Box 8975, E.P.C. 2250
Kathmandu, Nepal
teressa.juhaninmaki@felm.org
janne.juhaninmaki@felm.org

Uutiskirje 4/2016
16.12.2016

Jouluiset terveiset Nepalista!

Syksyn aikana olemme todenneet toisillemme useaan otteeseen, että elämämme Nepalissa on löytänyt uomansa. Toki Nepalin kaltaisessa maassa arki ja yhteiskunta tuovat vähän väliä erinäköisiä yllätyksiä eteen, mutta niihinkin tuntuu tottuvan niin, ettei niitä nykyisin juuri huomaa. Välillä saattaa vesi loppua puoleksi vuorokaudeksi, toisena päivänä taas kaikista tämän kaupunginosan kaupoista on loppunut maito ja välillä on sitten koko Kathmandunlaakso on kiinni yleislakon vuoksi. Lentoja peruuntuu huonon sään takia ja yhtäkkiä on kotikatu poikki, kun yllättäen vesijohtoputket vaihdetaan.

Positiivisiakin muutoksia tapahtuu: Tänä talvena on ollut poikkeuksellisen hyvin sähköä, joka on ollut iso ihmetyksen ja ilon aihe! Meidänkin aikanamme (vuodesta 2010 alkaen) pahimpina vuosina sähkökatkoja on ollut 16h/vrk ja yleensä talvisin aina sen 6-9h/vrk. Nyt kesän jälkeen sähkökatkoja on ollut vain silloin tällöin maksimissaan muutaman tunnin. Kuulemma uusi energiaministeri on pistänyt sähkön varastamisen ja sähkönsiirtoon liittyvän korruption kuriin. Toivottavasti tämä muutos kestää! Kyllä kuulkaas arki tuntuu helpolta, kun ei tarvitse jatkuvasti pyykinpesun tai uuninkäytön kanssa miettiä, että milloin onkaan taas sähköä.

Iloisia kyt-konferenssin osallistujia.

hankkeeseen ja vaikuttamistyöhön liittyen. Tämän lisäksi Teressalla oli yksi reissu Gorkhan jälleenrakennuskylään saksalaisen järjestön kanssa, jonka kanssa Lähetykseura yhdessä rahoittaa jälleenrakentamista. Loppukuusta Anun täällä ollessa saimme pitää mielenkiintoisen ja antoisan konferenssin kehitysyhteistyökumppaneillemme.

Uutena, kivana haasteena koko toimistollamme on nepalilaisen viittomakielen opettelu! Toimistoomme on palkattu kuulovammaisen Nilam-niminen nuorinainen uudeksi apulaiseksi. On ollut hienoa seurata kuinka hienosti hän on heti päässyt osaksi tiimiä ja kuinka kaikki yrittävät saada kommunikoitua Nilamin kanssa viittomakielellä.

Ilonaihe on myös se, että sekä Olivia että Belia viihtyvät koulussaan ja pärjäävät siellä hyvin. Yhtä vatsatautia ja flunssaa lukuunottamatta lapset ovat pysyneet terveinä.

Töissä kiirettä pitää, niin kuin varmaan aina. Olemme saaneet pitää myös vierailijoita. Marraskuussa meillä kävi täällä Lähetykseuran Suomen toimistolta vierailulla kirkollisen työn koordinaattori Janne Hassinen, kehitysyhteistyön koordinaattori (Teressan työpari) Anu Vasamies-Hackenbruch sekä vaikuttamistyön ja rauharakennuksen päällikkö Kristiina Rintakoski ja rauhanrakennuksen vanhempi neuvonantaja Hannes Siebert. Vieraiden kanssa saatiin visioida monenlaisia uusia ideoita mm. rauhan-

Aurinkoinen Isha on saanut paljon tukea perheltään. Äiti on erittäin ylpeä korkea-koulussa opiskelevasta tyttärestään.

Kummityön parissa on pitänyt syksyllä kiirettä. Janne kävi tutustumassa marraskuussa Gandaki Boarding Schoolilla ensimmäistä kertaa ja vierailusta jäi päällimmäiseksi mieleen keskustelut rehtorin kanssa. Saimme rohkaisevia lupauksia siitä, että tämä Nepalilainen yksi parhaista kouluista alkaisi antamaan kiintiöpaikkoja 1-3:lle vammaiselle joka vuosi. Oppilaitoksessa on yhteensä yli 1000 lasta ja nuorta, mutta vammaisia ei edelleenkään ole kuin muutama (kertosmus Ishasta alempana). Tämä olisi erittäin iso muutos koulun käytänteissä, mutta meidän on edelleen tehtävä työtä, jotta nämä lupaukset tulisivat pidetyksi.

Samalla reissulla Janne osallistui Forward Lookingin kumppanikonferenssiin Pokharassa, jossa oli mukana kaikki FL:n paikallisten kummikumppaneiden edustajat, joihin tutustuminen auttoi hahmottamaan paremmin etenkin niiden työkohteiden työtä, jossa ei ole vielä tullut käytyä. Konferenssi oli rohkaiseva ruohonjuuritason työtä tekeville osallistujille, sillä paikalla oli kutsuvieraina niin paikallisia piirikuntahallinnon edustajia kuin Nepalilainen vammaisliiton johtaja.

Syksyn aikana Janne on tehnyt myös paljon kotikäyntejä kristittyjen jatko-opiskelijoiden luona, joita tuemme stipendein. Monenlaisia elämäntarinoita on siis tullut kuultua syksyn eri reissuilla ja niistä myös kirjoitettua muun muassa kummikirjeisiin. Olen kiitollinen, että saan olla tekemässä merkittävää työtä Nepalilaislasten ja nuorten eteen!

Isha ei tunne olevansa vammainen

Janne kertoo:

”Gandakin vierailun ehkä inspiroivin tapaaminen oli *Isha Baralin* kodissa, muutaman kilometrin päässä kampukselta. Ishalta on lapsesta saakka puuttunut oikea käsi kyynärpäältä alaspäin. Syyksi perhe epäilee tiettyjä lääkkeitä, joita äiti joutui ottamaan raskauden aikana. Ishan lapsuuden voi arvata olleen melko haastava. Nepalissa vammaisuus on asia, jota piilotellaan ja jonka usein uskotaan johtuvan joistakin vanhempain pahoista teoista. Vammaisuus ikään kuin ansaitaan. Sitä myös hävetään.

Odotin Ishan kertovan vaikeasta lapsuudestaan ja huonosta kohtelustaan, mutta hänen asenteensa oli päinvastainen. Hän kertoi mielellään tilanteista, kun opetteli ajamaan pyörällä, kaatui ja halusi nousta aina itse näyttäen, että kykenee samaan kuin kuka tahansa muukin. Kaikesta huomasi, että perheen asenne ja kasvatustyyli ovat kasvattaneet Ishasta hyvällä itsetunnolla ja positiivisella asenteella varustetun tulevan vaikuttajan. Juuri tällaisia esimerkkejä haluamme tukemistamme erilaisista vaimmaisuuksista kärsivien nuorten olevan.

Isha on saanut tukea lapsesta saakka koulunkäyntiin toisen järjestön kautta ja vasta nyt korkeakouluasteella hän tuli opiskelemaan tietokoneinsinöörin opintojaan Gandakiin, jolloin hänet samalla valittiin Lähetyksseuran kummiohjelmaan tänä keväänä. Saamme iloita Ishan kaltaisista roolimalleista, jotka muokkaavat ihmisten asenteita ajattelemaan vammaisuutta vähemmän rajoittavaksi tekijäksi elämässä. Jään mielenkiinnolla seuraamaan hänen opintojensa edistymistä.”

Karjasuojaan Vapahtajakin syntyi

Teressa kertoo:

”Olin lokakuussa työmatkalla Achhamin syrjäisessä, vuoristoisessa piirikunnassa. Achhamissa, kuten muuallakin läntisessä Nepalissa, chhaupadi-perinne elää edelleen vahvasti. Chhaupadi-perinteessä tyttö ja nainen nähdään saastaisena silloin, kun hänellä on kuukautiset tai kun hän on juuri synnyttänyt. Tällöin tyttö tai nainen joutuu olemaan yksin päiviä-kausia eristyksessä, yleensä erillisessä karjasuoja kylän ulkopuolella. Kun tytöllä alkaa ensimmäisen kerran kuukautiset, eristys kestää 11 päivää. Eristyksessä ollessaan tytöt ja naiset eivät saa osallistua perheen tai yhteisön tapahtumiin, eivät saa astua kotien sisälle tai mennä mihinkään, missä voi saastuttaa paikan. Eristyksen aikana he eivät saa syödä ravinteikasta ruokaa vaan heidän kuuluu syödä ainoastaan kuivaruokaa. Ruoka heitetään heille lattialle, jotta ruoan antaja tai astiat eivät saastuisi.

Karjasuoja, jossa naisten ja tyttöjen tulee olla, kutsutaan chhaukotiksi. Kuva: SAHAS-Nepal.

Kuten arvata saattaa, chhaupadi-systeemi on monella tapaa haitallinen tytöille ja naisille: se altistaa vaaratilanteille, hyväksikäytölle ja väkivallalle. Vaaratilanteita aiheuttavat niin villieläimet (esimerkiksi leopardit ja muut pedot) kuin ihmiset. Chhaupadi altistaa sairauksille, tulehduksille ja heikolle terveydelle. Se aiheuttaa myös pelkoja, ahdistusta ja häpeää.

Kenttämatkalla minua kosketti paljon se kärsimys, mitä Länsi-Nepalin tytöt ja naiset joutuvat kohtaamaan vain siksi, että he ovat syntyneet tytöksi. Asia pyöri vielä mielessäni, kun palasin kotiin. Kotiintulopäivän iltana luin tytöillemme kirjoja ja yksi heidän valitsemistaan kirjoista oli ensimmäiseen jouluun liittyvä kirja. Yhtäkkiä kesken kirjan lukemisen oivalsin jotakin itselleni hyvin merkityksellistä: meidän Vapahtajamme on syntynyt samanlaiseen karjasuojaan. Siellä, missä tytöt ja naiset kärsivät yksin, siellä on myös Kristus. Ajatus on siitä lähtien pyörinyt mielessäni.

Viranomaisia ja yhteisön jäseniä juhlimassa chhaupadi-vapaata kylää. Kuva. SAHAS-Nepal

Myös me ja kumppanuuksjärjestömme teemme työtä chhaupadista vapautumisen eteen. Kumppanuuksjärjestömme SAHAS-Nepal tekee aktiivisesti hankeyhteisössään töitä niin naisten kuin miesten kanssa, jotta chhaupadi-perinne saadaan lopetettua. Onnistumisen kannalta on oleellista, että erityisesti kylien vanhemmat naiset sekä miehet osallistetaan valistussessioihin ja asiasta keskustelemiseen. Ja sitä kautta on saatu muutosta aikaan! Kun arviolta noin 90% Länsi-Nepalin naisista kärsii ainakin jossakin määrin eristyksessä kuukautisten tai synnytyksen yhteydessä (SAHAS:in arvio v. 2016), on SAHAS:in työn kautta saatu kokonaisia kyliä chhaupadista vapaiksi alueiksi. Aina, kun kylä saadaan 100% chhaupadista vapaaksi alueeksi, järjestetään hankkeen tiimoilta kylällä isot juhlat, joihin myös valtion silmääpitävät osallistuvat. Kun kyläläiset pääsevät itse kertomaan viranomaisille siitä, kuinka ovat

muuttaneet tyttöjensä ja naistensa asemaa ja miksi se on hyvä asia, takaa se paremmin sen, että kylä pysyy jatkossakin chhaupadista vapaana.”

*Haluamme
toivottaa
sinulle
siunattua ja
riemullista
joulua –
karjasuojassa
syntyneen
Vapahtajan
juhlaa!*

T: Teresa, Janne, Olivia ja Belia

Teresa ja Janne Juhaninmäki

Olemme kesästä 2015 lähtien olleet Nepalissa yhdessä lastemme **Olivian (6v)** ja **Belian (3v)** kanssa. Teresa toimii alueellisena kehitysyhteistyön koordinaattorina ja Janne puolestaan kummityön koordinaattorina sekä tiedottajana.

Kiitosaiheet: Työluvan ja viisumeiden uusiminen sujui yllättävän hyvin. Paras sähkönsaanti kuuteen vuoteen! :)

Rukousaiheet: Nepalin epävakaa poliittinen tilanne. Nepalinkielentaitomme vahvistuisi.

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.